

счастіе-то много въ Россія го употреблявать: когда редъ-ать нищо незначи, изново пакъ захващать; и, като помучать малко разумъ-ать сполучавать да мудадасть каковъ-то образъ желаятъ. Злосчастни-те на всяко нещo утѣшеніе тражатъ, и, безъ да дадaтъ голѣма вѣра на тѣхъ предреченія, осѣщaтъ удоволствіе когдa-то тѣ ся согласятъ съ нѣхны-те надежды.

Лопуловъ имаше обычай да чете вечерь-та една глава отъ Библия-та на свои-те си: Жени-те кои-то неразумѣваха славянски-те рѣчи той имъ гы изясняваше, и това заниманіе угождаваше на дщера му. Кадѣ край-ать на една прескорбна вечерь, тры-те тѣхъ пустыня-цы седѣха при една трапеза верху коя-то бѣше священна-та книга; чтеніе-то совершило-ся бѣше, и като помежду имъ печално едно молчаніе владѣяше, Прасковія, безъ да има друга нѣкоя цѣль освенъ пакъ разговоръ-ать да отвори, обарнася кадѣ майка си: “Отвори” моля, рече ѿ, Библия-та, и тарси на десна-та страница единнадесятый-ать редъ., Майка ѿ съ усердіе кинга-та взе, и отвори я съ една булавка (топчеста игла); послѣ като приброн до единнадесятый-ать редъ на дѣсно, про-